

Onderwerp
Prioritering politiepersoneel
binnen doelgroepenbeleid
vaccinatiestrategie

Aan de Minister van Justitie & Veiligheid
prof. mr. dr. F.B.J. Grapperhaus
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Organisatieonderdeel
Nationale Veiligheid

Excellentie,

Behandeld door

-

Functie

-

Telefoon

088-6617895

E-mail

nationale-
veiligheid.korpsstaf@politie.nl

Ons kenmerk

2021-0001916

Uw kenmerk

-

In afschrift aan

Datum

30 april 2021

Bijlage(n)

0

Pagina

1

In januari van dit jaar heb ik mij tot u gewend met het dringende verzoek om prioriteit te geven aan het vaccineren van politiemedewerkers in de frontlinie. De minister van VWS bleek op dat moment niet bereid tot het maken van een uitzondering op de vaccinatiestrategie- en planning. Vanwege de openbare orde verstoringen van de afgelopen periode en de hieraan gelieerde forse ME-inzet, is de minister van VWS recent bereid gevonden om voor de beperkte groep van ME-ers een uitzondering te maken. U heeft zich hiervoor hard gemaakt en dat waardeer ik zeer.

Tegelijkertijd is de noodzaak tot prioriteit van vaccinatie voor alle politiemedewerkers in de frontlinie niet minder geworden. Nu een nieuwe fase van stapsgewijs versoepelen aanbreekt, is die noodzaak zelfs groter geworden. Burgers snakken naar vrijheid en zullen daarom de regels zo ruim mogelijk uitleggen en in veel gevallen blijkt het afnemende draagvlak te leiden tot het bewust overtreden van de nog wel geldende maatregelen. Dit betekent meer drukte op straat en ook meer confrontatie met de politie. Een goed voorbeeld hiervan is de drukte op veel plekken in het land tijdens Koningsdag. Het zijn de politiemedewerkers in de basis- en wijkteams die in eerste instantie optreden. Zij kunnen hierbij zelden anderhalve meter afstand houden en komen bij escalatie in risicovolle situaties terecht. De hoofdverpleegkundige IC Amsterdam UMC liet in een uitzending van Op1 weten dat in de Koningsdag-menigte ook besmette personen aanwezig waren die later werden opgenomen. Dit bevestigt wat onderzoeken eerder al aantoonde; een fors percentage van de bevolking blijft niet thuis bij klachten en dit levert een direct risico op voor politiemedewerkers.

Naast het optreden bij grote drukte en demonstraties, komen politiemedewerkers juist ook tijdens reguliere werkzaamheden in risicovolle situaties terecht. Situaties waarbij voldoende afstand en bescherming niet mogelijk blijken. In dat verband citeer ik uit een bericht van een wijkagent aan mij gericht en verwijs ik naar de bijlage 'dagboek van een agent':

"Ik ben met mijn collega's uitermate voorzichtig dat we het virus niet oplopen. Maar toch heeft iedereen die met de laarzen in de klei staat (m.n. het blauw) meerdere malen per week onverwachte, ongeplande en vooral ongecontroleerde contacten met allerlei mensen. De dronkenlap die helemaal van de wereld is, de junks met onbekende aandoeningen, de arbeidsmigranten soms met 14 man in 1 huis met hun taalprobleem en vrijwel dagelijks contact met verwarde personen.

Onderwerp

Prioritering politiepersoneel
binnen doelgroepenbeleid
vaccinatiestrategie

Datum

30 april 2021

Zomaar een opsomming van mensen waarbij wij zonder veel na denken 'erin vliegen', 'in de nek klimmen' of ernaast zitten in de auto. Ik krijg steeds meer het idee dat men denkt dat wij een 'coronaproof vest' dragen. Ik krijg steeds meer het idee dat niet alleen ons gezag afneemt maar dat nu ook onze veiligheid en gezondheid helemaal niemand iets kan schelen."

En

"Ik vraag me af waar wij staan. In de rij, in de kou, zeg het maar. Je kan nog beter op een IC werken dan in politieuniform op straat lijkt het. Wij hebben ongewild meerdere malen per week spontane contacten met lieden waarvan niemand weet wat ze mankeren. Beschermingsmiddelen hebben we, maar met het aantrekken van die zaken ben je meestal te laat. Wij zijn eerder dan de ambulance bij een reanimatie. Die medewerkers zijn al lang gevaccineerd. Wij staan vaker voor de gewetensvraag of we eerst moeten omkleden of een mensenleven kunnen verlengen. Allebei mijn ouders zijn oud en zwak. Ik heb ze het laatste half jaar niet of nauwelijks bezocht. Zij zijn gevaccineerd maar ik moet er niet aan denken dat ze mogelijk besmet waren geraakt door mijn toedoen. Dat vergeef je jezelf nooit."

Ik heb meerdere berichten met dezelfde strekking ontvangen en het raakt mij telkens weer dat politiemedewerkers zich onvoldoende gesteund voelen door mij en het kabinet in de moeilijke taak die zij voor de samenleving uitvoeren. Hun werk heeft onder normale omstandigheden al de nodige impact op de thuissituatie, maar het is onevenredig belastend indien je vanwege je werk niet meer naar dierbaren toe durft of zelfs je kinderen niet meer durft te knuffelen. Te meer omdat een oplossing voorhanden is die niet ten koste gaat van de kwetsbaren in de samenleving.

Nu alle geprioriteerde doelgroepen zoals kwetsbaren, ouderen en medewerkers in de zorg zijn gevaccineerd en de grote groep van burgers van 18-60 jaar aan de beurt is, verzoek ik u nogmaals met klem om bij uw ambtgenoot van VWS aan te dringen op prioriteit voor politiemedewerkers in de frontlinie. Het is mijns inziens goed uit te leggen dat dienders die dagelijks in risicovolle situaties terecht komen, voorrang krijgen in die grote doelgroep van 18-60 jaar. Deze voorrang kan in iedere gewenste vorm plaatsvinden. Het voorkomen van verspilling van vaccins door politiemedewerkers structureel aan het einde van een dag in te plannen kan hierbij ook een optie zijn.

Ik vertrouw op uw begrip voor mijn verzoek en verneem graag uw antwoord.

Hoogachtend,

mr. H.P. van Essen
korpchef

Fouilleren op afstand, met of zonder mondkapje, ik aarzel

10 januari 2021

‘Vlak voor de jaarwisseling moest ik twee arrestaties verrichten waarbij ik de coronamaatregelen met geen mogelijkheid kon naleven. Met een collega reed ik in een surveillanceswagen de Rotterdamse straat Havikhorst in, toen er pal voor onze auto een vuurwerkbom ontplofte. Verderop zag ik twee jongens rondhangen bij een auto. Ik schatte ze op een jaar of 20. Ze rookten een jointje. Ik deed mijn dikke leren handschoenen aan, controleerde of mijn mondkapje goed zat en stapte op ze af. Ze hadden er niets mee te maken, zeiden ze. Ze stonden gewoon te chillen.

De Havikhorst is een beruchte straat in mijn wijk, er zijn regelmatig meldingen van vuurwapens. Daarom geldt er een preventief fouilleerbeleid. Ik maakte bliksemsnel een afweging: weegt het schenden van de coronaregels bij fouilleren op tegen het mogelijke vuurwapenbezit dat ik bestrijd? Door corona ben ik terughoudender met fouilleren, maar in dit geval vond ik dat ik moest optreden.

Dat beviel een van de twee niet, hij ramde het autoportier tegen me aan en wilde weggkomen. Ik ging pal voor zijn deur staan en heb rustig uitgelegd wat de bedoeling was. Afstand houden was niet mogelijk, maar ik verzocht hem vriendelijk een mondkapje op te doen. Uiteindelijk bedaarde hij, zette hij een mondkapje op en liet hij zich fouilleren. Zijn zakken zaten vol illegaal vuurwerk. In de kleine politieauto waarmee ik ter plaatse was, kon ik geen afstand houden; tijdens corona laten we daarom voor arrestaties de busjes komen. De jongen is achterin rustig mee naar het bureau gegaan.

Zo makkelijk kwam ik er bij de tweede arrestatie niet vanaf. Ik was op surveillance toen ik een melding kreeg over een slapende man in het Zuiderpark. Ter plaatse bleek dat hij onder een bankje in slaap was gevallen en onder de kots zat: zijn jas, zijn gezicht, zelfs de grond waarop hij lag. Eerst probeerde ik afstand te houden en hem met lawaai wakker te maken, toen dat niet werkte trok ik mijn handschoenen aan en probeerde hem wakker te schudden. Ook dat lukte niet. Zelfs drukpunten achter de oren gaven geen reactie.

Met handschoenen aan heb ik hem met een collega aan zijn schouders omhoog gesjord. Hij was steenkoud en hoestte. Toen hij zat, werd hij wakker, maar er kwam geen zinnig woord uit. Ik zette hem een mondkapje op, maar telkens probeerde hij het weg te vegen en moest ik het opnieuw rechtekken, terwijl hij hoestte en geïrriteerd reageerde. Omdat we geen gesprek konden voeren, geen ID konden vragen en hem ook niet wilden achterlaten, moesten we hem meenemen. We hebben hem gedrieën onder de armen getild en versleept, hoestend en al. Steeds schoot door mijn hoofd: we houden geen afstand. We hebben zoveel fysiek contact. De man hoest. Hij heeft geen mondkapje gedragen. Shit.

Toen de man in zijn cel was, zat mijn uniform onder de kots. Liefst wilde ik gaan douchen, maar daar had ik geen tijd voor. Ik trok een nieuw uniform aan, desinfecteerde mijn handen twee keer, gooide alcohol over mijn handschoenen en ben weer de straat op gegaan. Testen doe ik niet, ik laat me pas testen bij klachten. Toch heeft zo'n schending van de coronaregels impact, ook privé. Normaal bezoek ik mijn moeder regelmatig, nu heb ik haar al een paar dagen niet gezien. Ik mijd contact met mensen buiten mijn gezin en laat zelfs gezinsleden niet te dichtbij komen. Toen ik thuiskwam, legde ik mijn dochters uit waarom mama even afstand moest houden. Na de arrestaties heb ik mijn kinderen twee dagen niet kunnen knuffelen.'